

TISKOVÁ ZPRÁVA

Prof. Rudolf Zahradník oslavil životní jubileum

Významné životní jubileum – 85 let – oslavil v těchto dnech přední český fyzikální chemik a zakladatel kvantové chemie prof. Ing. Rudolf Zahradník, DrSc., dr. h. c. mult. Jeho výjimečné profesní i lidské kvality ho v polistopadovém období přivedly do čela Akademie věd ČR, které předsedal v letech 1993–2001. Prof. Rudolf Zahradník se narodil 20. října 1928 v Bratislavě, v roce 1952 vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze a od roku 1961 byl pracovníkem Ústavu fyzikální chemie a elektrochemie Jaroslava Heyrovského.

Svou vědeckou činnost zaměřil prof. Rudolf Zahradník zejména na teoretickou kvantovou chemii. Konkrétněji se zabýval teorií molekulárních orbitalů, teorií chemické reaktivity, slabými mezimolekulárními interakcemi, molekulovou spektroskopií, teorií relativity aj. Je autorem více než 300 odborných článků a asi desítky odborných knih.

Dne 24. února 1993 byl zvolen předsedou Akademie věd České republiky a v této funkci působil do roku 2001. Byl též zakládajícím členem a v letech 1994–1997 předsedou Učené společnosti ČR. Na Akademickém sněmu roku 2000 shrnul svou sedmiletou aktivitu ve funkci předsedy AV ČR jako „usilování o náležitou pozici vědy a vzdělanosti ve společnosti a úsilí spojené s náležitým legislativním postavením badatelství a vzdělávání“. Současně však konstatoval, že dvě třetiny aktivit v tomto směru byly „zbytečné, iracionální a dílem trapné“, a pokračoval: *Mezi nejneuvěřitelnější aktivity patří už po léta potřeba hájit samu existenci Akademie. Ptáte se proč? Proto, že v naší společnosti existují lidé, kteří si přejí zánik*

Akademie. Ptáte se, kde se berou? Je to jednak ta nevelká skupina lidí tvořící jakousi průmyslovou lobby. Na tom nic nemění to, že naprostá většina průmyslu má k Akademii věd a k základnímu badatelství výrazně pozitivní vztah. Ona lobby si slibuje od eventuálního zániku Akademie věd zisk; zisk, který by posloužil všemu, co lze uložit pod označení průmyslový výzkum. Za druhé se tyto hlasy ozývají z některých částí vysokých škol. V naprosté většině případů nepřísluší tyto hlasy lidem, kteří jsou dobrými učiteli a badateli. I u této skupiny hrají určitou úlohu peníze, ale navíc se zde uplatňují i emoce pramenící z pocitu určité vlastní nedostatečnosti. Navíc tyto lidi láká představa, že se zánikem Akademie věd by zanikla instituce, kterou – pokud není nic lepšího – lze použít pro měření badatelské kvality a produktivity. Nutno říci, že ve většině případů se usilovalo o zánik Akademie v zaobalené formě, totiž požadavkem zániku rozpočtové kapitoly Akademie.